

Intervenció Miquel Iceta
President del grup parlamentari socialista
en el debat sobre les conseqüències polítiques de l'1 d'octubre

10 de Octubre

Els debats són per debatre, per parlar i per escoltar. Jo ara estava maldant perquè algú em fes la transcripció literal del que heu dit per veure si ho he entès bé. Vostè assumeix un mandat, que jo discuteixo, i al mateix temps diu que proposa suspendre una declaració no feta. És complex, però les situacions polítiques de vegades ho són, i tots hem d'admetre que en la complexitat el diàleg pot fer-se més difícil si no ens entenem prou, però també ofereix marges en els que hem de treballar tots plegats.

No es pot suspendre una declaració que no s'ha pres. I quan vostè ens diu 'proposo suspendre', perquè realment estariem arribant al límit, de que són les paraules del president de la Generalitat les que donen validesa o no a les lleis i ens situen en un terreny molt i molt complex.

Jo li he de dir que aquests dies estic entre la gent angoixada, que com vostè bé ha dit en la seva intervenció són gent que pensen molt diferent. Són gent que probablement coincideixen en dues grans coses: s'estimen el seu país però volen la prosperitat de la seva família i els seus fills. Els hem de servir bé a tots i encertar molt bé.

Jo pensava que en algun moment vostè diria que trasllada uns acords, uns resultats, però que no és una funció que li correspon a vostè. Perquè la llei del referèndum estableix amb molta claredat que dins els dos dies següents a la proclamació dels resultats per part de la Sindicatura Electoral, se celebrarà una sessió ordinària per efectuar la declaració formal de la independència de Catalunya als seus efectes i acordar l'inici del procés constituent. No és aquesta sessió, o jo em confonc molt? Algú ens ho hauria de dir.

Jo volia avui en la meua intervenció reiterar l'advertiment que sovint hem fet els socialistes en aquesta cambra i jo particularment com a president del meu grup. Ja el 9 de novembre del 2015 en l'inici d'aquesta legislatura els deia si havien pensat bé en els costos i conseqüències de situar les institucions catalanes fora de la llei. Vaig tenir ocasió de reiterar-ho en els dos debats fallits d'investidura d'Artur Mas, vaig reiterar-ho en el seu propi debat d'investidura, en el debat de la qüestió de confiança, en moltes ocasions.

Des del nostre punt de vista, les institucions catalanes es van situar fora de la llei els dies 6 i 7 de setembre. Des del nostre punt de vista van incomplir el reglament, van trepitjar els drets de l'oposició, van fulminar l'Estatut i van vulnerar la Constitució. Per la nostra "tranquil·litat" no era una opinió només nostra; era una opinió dels lletrats del Parlament, del Consell de Garanties Estatutàries, del Tribunal Constitucional i fins i tot algun membre del seu govern va dir que no es van fer les coses prou bé.

Des d'aquest punt de vista i per aquestes raons li he de dir que l'1 d'octubre no es va celebrar el referèndum efectiu, vinculant i amb garanties al qual es van comprometre. Malgrat això l'Estat va cometre l'error gravíssim d'ordenar o d'emparar accions policials violentes contra les persones que pretenien participar en aquell acte de votació, per

il·legal o irregular que alguns
el volguessin considerar.

Vàrem condemnar aquelles actuacions i vàrem demanar la retirada immediata de les forces de seguretat el mateix matí del dia 1.

Però vull dir-li president: no es pot desprendre cap mandat democràtic de l'acte de votació organitzat el dia 1. Ja sé que és una opinió política i que, com totes les opinions polítiques, és discutible, però és que aquí estem parlant en termes gruixuts o, si es vol, molt sòlids, de mandat democràtic, que vostès avui han volgut recollir o fer-se'n ressò.

Des del nostre punt de vista, un acte de votació sense garanties. Ho han dit fins i tot els seus convidats internacionals. Sense una sindicatura electoral, per les racons que tots coneixem, amb la dimissió d'alguns dels seus membres, afectats per resolucions ben dures del Tribunal Constitucional, que pogués donar per bo aquell procés i que pogués proclamar oficialment els resultats. Per tant, des del nostre punt de vista, de cap de les maneres i no perquè vostè ho suspenguí des de la tribuna, sinó perquè no s'han complert els supòsits de la llei del referèndum i de la llei de transitorietat jurídica i funcional de la república, avui no estem davant del que vostè ha dit. Vostè no pot suspendre un acord no pres.

Vostè va prometre el seu càrrec, i cito literalment perquè va introduir una novetat en aquell moment ben emocionant per qualsevol català de prendre possessió de la màxima magistratura va introduir una expressió que no s'havia utilitzat "amb plena fidelitat al poble de Catalunya". Senyor Puigdemont, el 38,47% no és el poble de Catalunya. Amb aquest suport no es pot fer el que volien fer. Vostè no pot acabar el seu mandat permetent que una minoria, per més respectable que sigui, s'imposi a la majoria. Un 38,47% no pot imposar-se al 61,53% almenys no en el nostre nom.

I com aquests dies efectivament el món ens mira, reitero:

Una minoria no pot imposar-se sobre una majoria.

A minority cannot impose itself upon a majority.

Une minorité ne peut pas s'imposer sur une majorité.

Una minoría no puede imponerse sobre una mayoría.

El desig de dos milions no pot imposar-se sobre a tres milions. Per això jo ahir des del respecte li deia, per patriotisme no declari la independència. Per patriotisme diguem-nos tots la veritat. El procés independentista que ha tingut, sens dubte, alguna virtut, desvetllar il·lusió, mobilitzar, fer vibrar la gent. No em sentirà mai criticar aquest aspecte, al contrari, Però objectivament ha dividit la societat, l'ha polaritzat. En pretendre el trencament amb la resta d'Espanya ens ha separat de la Unió Europea. I, fins i tot, abans de produir-se materialment, ha generat una inestabilitat institucional, una inseguretat jurídica, que ha rebut una resposta d'allò que en diuen els mercats, de forma molt clara.

Vostès ens van dir, 'el referèndum unirà els catalans', i no ha estat així. Ens van dir 'el procés ens aproparà a Europa', i ha passat el contrari. Ens van dir 'la independència ens impulsarà econòmicament', i no és cert. Jo espero que les mesures que hem conegut d'algunes entitats financeres importants i grans empreses del país siguin absolutament temporals i signifiquin un gest per assegurar la seguretat jurídica que fa imprescindible o que exigeix el tràfic econòmic en el nostre temps.

No es poden mai establir paral·lelismes, però molts dels que van marxar de Montreal cap a Toronto, no van tornar. Estem molt preocupats. El desplaçament només de centres de decisió ni que sigui a efectes formals: el Banc Sabadell a Alacant, CaixaBank a València, Critería a Palma, Gas Natural, Aigües de Barcelona, Gaesco i Cellnex a Madrid, MRW a València, Adeslas a Madrid, Adeslas a Madrid, Catalana Occidente a Madrid.

Pensi president que segurament, sense voler-ho, havent-ho negat, s'està generant una incertesa que no es podem permetre. L'aplaçament sine die de no se sap ben bé què, no farà res més que incrementar aquesta incertesa. I és incertesa per les empreses però també per les famílies. Aquests dies tots coneixem històries de famílies, a la Franja, a Vinarós, de visites i cues als bancs, problemes amb els caixers... per què? És fruit d'una conspiració internacional de poders ocults, o el neguit de molta gent, bona gent que no sap això on ens portarà. És l'angoixa de molta gent amb independència del que hagi votat.

I jo crec que algun dia, i avui pot ser el dia bo, ens hem de dir on està el problema. I el problema no és Espanya, ni Europa, ni la legalitat, el problema el tenim entre nosaltres. El dia 6 i 7 de setembre 52 diputats no vàrem participar en la votació, la llei del referèndum i la de transitorietat es van provar lluny dels dos terços que nosaltres mateixos ens vàrem fixar com a límit mínim per a la reforma de l'Estatut o per l'adopció d'un règim electoral. Perquè sempre hem volgut garantir que cap decisió rellevant que alteri el nostre sistema institucional es prengui sense assegurar-se de que té un consens ampli a la cambra i, per tant, a la societat.

Hi ha una vella màxima catalanista que diu 'Units vencerem, dividits serem derrotats'. President, el camí de la divisió és un camí de derrota. Ho hem dit moltes vegades, no volem resoldre un empat. No volem que la meitat més un s'imposi sobre la meitat menys un. Volem cercar un acord que pugui aplegar un 80% dels catalans. Més autogovern, millor finançament, i reformar l'Estat. I volem tenir l'oportunitat de votar, en un sentit o en un altre, aquest acord.

Nosaltres no volem tornar enrere 300 anys, però tampoc 38 ni 40. Jo crec que la sortida al problema que tenim, em temo, són unes eleccions al Parlament, que permeti votar a tothom, amb igualtat, amb garanties, i la possibilitat d'optar per projectes polítics diferents que puguin tenir la legitimitat democràtica profunda de futur.

Ara és absurd queixar-nos tots plegats de les conseqüències d'actes que només de nosaltres depenien. I, ho dic des d'un gran respecte per totes les institucions i noms que citaré. Jo no li puc demanar responsabilitats a Òmnium, ni a l'Assemblea Nacional Catalana, només li puc demanar responsabilitats a vostè. I en aquesta hora greu, president, li demano la responsabilitat de dir que aquest Parlament no ha declarat la independència. Que la Sindicatura Electoral no ha proclamat els resultats del referèndum. Que no estem posant en marxa les previsions ni de la llei del referèndum ni de la llei de transitorietat.

I acabo amb tres flaixos. Un primer és una cita de Raimon Obiols: "La política pot ser servidora dels sentiments, però no és admissible servir-se dels sentiments per enganyar-se o enganyar".

La segona és una cita de
Josep Tarradellas: “El nostre país és massa petit perquè es menyspreï cap dels seus
fills, i prou gran perquè hi capiguem tots”.

I aquesta cita del president Tarradellas em permet donar pas a la coda final. Nosaltres
avui no volem ni assenyalar ni escombrar ningú. Tots i totes, en una mesura o altra, hem
format part del problema i tots i totes, si ho volem, hem de formar part de la solució.
Moltes gràcies senyor president.